

Vprašanje.

zoper jude, ne zavoljo tega, ker jih ima morda za slabe podložnike ali nevarne ljudi, temuč zato, ker ima njih pripušenje za greh zoper pravila keršanstva.

— Ravno prinesejo časniki novico, da je bil načert postave zastran zarotb zoper unanje oblastnike o drugem branju v spodnjem zboru z večino glasov zaveržen in telegraf od 19. t. m. pové iz Londona, da je celo ministerstvo z L. Palmerstonom vred odstopilo.

Iz Moldove in Valahije. Oznanjeno je bilo, da se bo sošel zbor za obravnavo teh dveh dežel v Parizu v sredi mesca februarja. Pa komisija, ktera ima potrebe knežij pozvedovati, še ni dodelala svojih opravil; zavoljo tega je zbor v Parizu zopet odložen. Tako bo potem pariški zbor dobil izdelano pismo od komisije o zadevah Moldove in Valahije, ktero bo že naprej od vsih vdeleženih strani poterjeno in treba ne bo zboru, veliko o tem besedovati.

Iz Turškega. Najnoveji časniki pišejo, da so imeli kristjani (raje) v bitvi pri Žubcih 15 mertvih, Turki pa 40 ranjenih; koliko mertvih, ni znano. Ujet Žubčan, kterege so peljali čez most v Trebinje, je skočil v Reko in se je utopil. Turki so uzeli Žubce in razdjali. kristjani pa so se vmaknili na gore za mestom, ktere deržé obsedene.

— Iz Bosne piše nekdo v „Agr. Ztg.“: Bosniške homatije se začenjajo izsnovavati. V tem hipu, v katerem si prizadeva turška vlada, kakor more, da bi bosniške in z njimi črnogorske zmešnjave beržeje rešila, tirja pravica, da s svobodno besedo nesrečno keršansko ljudstvo oprostimo osumnjav, v ktere se je zoper svojo voljo s Černogorci zamotalo. V tem hipu je prašanje, ali so se kristjani po svoji volji zoperstavili, ali pa, se je to vsled črnogorskih in tako imenovanih vseslovanskih podpihovanj zgodilo? Kdor je pazljivo zasledoval v poslednjih desetih letih, kar se je v tej deželi godilo, se je mogel, tudi če dežele in ljudi ni poznal, prepričati, da se zadeve bosniških kristjanov z unimi Černogorcov nikakor ne stikajo in da je to samo čas nanesel. Tu ni nihče umetnih prekucij delal, tu ni ljudstvo po novih naredbah hrepenelo. Sila, in zgolj sila je to delala, in ker si ljudstvo drugač ni moglo pomagati, je bilo primorano se vzdigniti in nazadnje v kervave boje spustiti. Moritve, ropanje, oskrunjevanje žená in sovražstvo zavoljo različnosti vere, več del brez vsega strahu in strahovanja, so kristjane prignale v revšino, o kteri časniki nemškega in slovanskega jezika več kakor dovelj pišejo. Ljudstvo je moglo odrajtovati tretjino od vsih pridelkov Spajem, potem ko je desetino, redelat, dimnico in glavno štibro moglo turški vladi plačevati. In to je najhuje bodlo kristjane. Kdo si bo upal v tacih okolnostih, prvi vzdigniti kamen zoper nesrečno ljudstvo?

— Iz Carigrada pišejo: Še vedno je slišati o nesrečah zavoljo hudega vremena in ondašni časniki pišejo, da je več kot 40 ljudi zavoljo mraza poginilo in volkovi so — od lakote gnani — se noter do prvih ulic predmestij upali in so mnogo ljudi oklali.

Iz Greškega. Greki so obhajali 6. februarja z velikimi slovesnostmi in veselicami 25. letni dan prihoda svojega kralja Otona. Tudi v tej deželi je silno hud mraz.

Iz Kine. Angleži in Francozi so mesto Kanton popolnoma v svojo oblast dobili.

Lepa prošnja za pojasnilo.

Veljavni možje terdijo, da se Lavanter Bisthum slovenki zove „Labodska škofija“; ne manj tehtni gospodje zopet pišejo „Lavantska“ in nekteri (menda ne prav v duhu slovenšine) „Lavantinska škofija.“ Ktero je pač pravo in resnično? C.

Ali kdo vé kako se zeliše ablah imenovano, po nemški ali botansko imenuje? Abah je tudi slovensko ime grajšine po nemški znane Habah.

Pesem starca.

Osem križev nosi moja rama,
Snegom obelila se je glava,
Vabi me k počitku črna jama,
Dan večerni v dolgo večno plava.

Sanjarija se je razdanila,
Zvezde praznih upov utrnile,
Luč resnice mi je zasvetila,
Steze prave sreče se odkrile.

Solnce na zahodu zatonuje,
Luč umira kalnega očesa,
Velo moje lice obleduje —
Čas verti naprej, naprej kolesa.

Toraj poslušajte me, sinovi!
Dober nauk dal bom vam, otroci!
Višje cene, ko zlatá gradovi,
In svitleji kakor žesle v roci:

Zatonile so otroče nade,
Ko pred svitlim solncem zlata zarja
Čas razgnal je cvetje dobe mlade,
Ko cveteči roži moč viharja.

Čas je prvi dar iz božje
roke,
Posodilo, ne lastnina naša;
Tirjal On obresti bo visoke,
Ki na vago dél bo dela vaša!

Vročé serce v persih več ne bije,
Merzla kri po žilah se pretoka;
Vse tovarše črna zemlja krije,
Mene čaka vsak dan pot enaka.

Izročujte zemlji zdravo setev,
Da se krepi domovina, národ,
Da ob času, ko bo prišla žetev,
Se ponašal bode z vami zarod!

Eden Oče vlada vse narode,
Bratje so na svetu vsi rodovi:
Mir, ljubezen naj med vami bode,
Bog bo z vami, národa sinovi!

Darovi za Vodnikov spominek.

Od I.—XI. naznanila . 575 fl. 30 kr.

Gospod major Jakob Abdon Wolf od Wolfsberg	1	—	—
„ Franc od Hausenblass	2	—	—
„ stotnik Anton Catarozzi	1	20	—
„ Janez Schusters	1	20	—
„ Janez Pavlicza	2	—	—
„ Eduard Kanc	—	20	—
„ Aleksander baron Rechbach	2	—	—
„ Žiga žlahtni Sternfeldski	1	—	—
„ Bernard od Petersilka	—	30	—
„ Avgust baron Rechbach	2	—	—
„ J. vitez od Brandenau-Mühhofen	—	30	—
„ nadlajtnant Franc Urbas	1	—	—
„ Henrik baron Bauer	1	—	—
„ Gustav Watzl	1	—	—
„ Filip Fišcher	1	—	—
„ Anton Čuber	1	—	—
„ Maximilian Köhler	1	—	—
„ lajtnant Stanislav od Milicski	2	—	—
„ Vilhelm Kunšic	2	—	—
„ Franc Eisenzopf	1	—	—
„ Guidon Schemerl	1	—	—
„ Henrik Schneeweiss	—	20	—
„ Avgust grof Rhode	1	—	—
„ Albert Gerstenmayer	1	—	—
„ Feliks žl. od Reya	—	30	—
„ Jožef Collerus žl. od Geldern	1	—	—
„ Franc Dobrave	1	—	—
„ Anton Karinger	1	—	—
„ Franc Pfeiffer	—	24	—
„ Jožef grof Bourbon del Monte v srebru:	2	—	—
„ stotnik Jožef Tyssen	2	—	—
„ nadlajtnant Jožef Haring	—	20	—
„ Jakob Bresquar	—	20	—
„ lajtnant Janez Eržen	—	20	—
„ Anton Kastelic	—	20	—
„ Alojzi Brillli	—	20	—
„ Janez Jazbec	—	20	—

slavnega c. k. krajnskega regimenta princ Hohenlohe-Langenburg Nr. 17.

Skupaj . 613 fl. 44 kr.

Loterijne srečke:

v Gradcu } 20. februarja 1858: 47. 48. 69. 80. 16.
na Dunaji } 29. 35. 75. 26. 74.

Prihodnje srečkanje na Dunaji in v Gradcu bo 3. sušca 1858.